

v. 1159. Libri optimi διαδοχαῖσιν vel διαδοχαῖς ἀμείβουσαι διὰ χερός. Posteriora verba ex glossemate illata videntur; legendum autem διαδοχαῖσιν ἀλληλῶν πάρα.

Restat ut de Suppl. v. 824 seqq. dicam, ubi tertiam stropham cum antistropha sua sic legendam puto:

ΑΔ. ἵδετε κακῶν πέλαγος ω̄,	στρ. γ'.
ἵδετε, τάλαιναι τέκνων.	
ΧΟ. κατὰ μὲν θνυξιν ἡλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ	
σπόδὸν κάρα κεχύμεθα,	
ἴω μοι κακῶν.	
ΑΔ. κατά με πέδον χθονὸς ἔλοι,	ἀντ. γ'.
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι.	
ΧΟ. πυρός γε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρᾳ πέσοι·	
πικροὺς γὰρ εἶδες γάμους,	
πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν.	
ἔρημα δώματ' Οἰδίπου πολύστονος	ἐπωδ.
ῆκει λιποῦσ' Ἐρινύς.	

Alter locus est in *Troad.* v. 1296, ubi facili et fere certa emendatione antistropham cum stropham congruentem effeci. Igitur pro vulgatis Περγάμων τε πυρὶ καταίθεται τέρεμνα καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων, dedi Περγάμων τε πυρὶ καταίθεται πόλις τέρεμνα τειχέων κατάκρας, ubi dicitur Troiae acropolis καταίθεσθαι τέρεμνα noto idiomate, ut in Hec. 910, ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι πύργων. Scilicet κατάκρας in καὶ ἄκρας, mox in ἄκρα τε corrupto, et metro pessumdato strophica etiam tentaverunt librarii, ubi legendum erat aut interrogative ἀξια Δαρδάνου γονᾶς τάδ'; (ἄξια enim libri optimi,) aut ἀνάξια Δαρδάνου κ.τ.λ. ut nunc exhibui, pro iis quae vulgo feruntur, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας.

Quod ad Indicem nostrum attinet, ea tantummodo verba in ordinem redigimus, quae propter elegantiam vel vim poeticam praecipue notanda viderentur. Nam aut omnia omnino labore non admodum utili in seriem